TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Tuotannon teknillinen ja yhteiskunnallinen suhde

I.

Kapitalistinen yhteiskunta on repinyt rikki ihmisten vanhoja käsityksiä ja aatteita, jotka ovat perustuneet vanhentuneisiin ja kumottuihin tuotanto-oloihin ja niiden muodostamille ihmisten välisille keskinäisille suhteille. Kapitalismi on saattanut aikaan vallankumouksen yhteiskuntataloudellisessa toiminnassa ja koskee se vallankumous myöskin aatteita ja ihmisten henkisiä harrastuksia.

Suurteollisuus luo pohjan vapaammille yhteiskunnallisille ja aatteellisille harrastuksille kuin akuperäinen talonpoikaistalous. Suurteollisuus saattaessaan suuret työläisjoukot määrättyihin teollisuuskeskuksiin, määrättyihin ja samankaltaisiin yhteiskunnallisiin suhteisiin, luo pohjan työläisten yhteisille pyrkimyksille ja antaa uudelle vallankumoukselliselle ajatustavalle välttämättömän aineellisen perustan.

Tästä yleisteoreettisesta tosiasiasta vedetään kuitenkin mitä omituisimpia johtopäätöksiä vielä järjestyneessä toiminnassa olevien työläistenkin keskuudessa. Joskus pintapuolinen yhteiskuntaelämän ymmärtäminen rajoittaa tämän perusteella työläisten harrastukset ja valistamispyrinnöt vain muutamiin fraaseihin, joissa kerrataan työmaan, teollisuuden tai tuotannon vallankumouksellisista vaikutuksista työläisiin. Erikoiseksi työväenliikkeen haaraksi on kehittynyt katsomus, joka lähtee siitä, että työmaa ilman mitään muuta on johtava ja määräävä työläisten kunkin aikaiset harrastukset ja että se automaattisesti myöskin johtaa työläisten pyrinnöt aina oikeaan suuntaan. Siitä syystä painostetaan työläisiin erikoista työmaaperusteista ajatustapaa uuden vallankumouksellisen katsomuksen kirkastajana. Tuotannon teknilliset suhteet ajatellaan voimiksi, jotka mekaanisesti muuttavat ihmiset ja saattavat ne kääntymään tuotantovälineiden omistussuhteita vastaan niiden tuotantoa johtavien taloudellisten lakien seurauksena, jotka kapitalistisessa yhteiskunnassa ovat vallitsevina.

Sen tähden ei tarvita muuta kuin opetusta työmaalla, työmaasta, teollisuudesta jne. Teollisuuden tunteminen ja käsittäminen riittää työläisille ja saattaa ne kykeneviksi valloittamaan teollisuudet tuotannossa, teollisten järjestöjensä kautta. Tuotanto on pohja kaikille ja siitä syystä ei tarvita muuta kuin taistelua ja järjestymistä tuotannossa, työmaalla, työmaan ja tuotannon valloittamiseksi. Kaikki nämä selitystavat ovat hyvin tunnettuja meidän keskuudessamme.

Kuinka sitte on tämän asian laita? Kasvattaako tuotanto tai määrätty tuotantotoiminta tai määrätyillä työvälineillä työskenteleminen ilman muuta työläisistä kumouksellisia taistelijoita ja opettaako se ilman muuta työläisiä yhteisetujensa puolustamiseen. Kysymykseen täytyy vastata kielteisesti.

Koko teoria perustuu yhteiskuntaelämän lapselliselle yksinkertaistuttamiselle ja sen takia suurille virheille.

Kapitalistisessa tuotannossa ilmenee erittäin selvästi kaksi erikoista ominaisuutta, tuotannon teknillinen ja tuotannon yhteiskunnallinen suhde. Taloustiede opettaessaan kapitalistisen tuotannon lakeja, eroittaa tuotantoprosessissa toisistaan työn kahtalaisen luonteen perusteella *työprosessin* ja *arvonmuodostumisprosessin*. Edellisellä, työprosessilla, ymmärretään lähinnä työvälineitä ja toimintaa näillä välineillä määrättyjen käyttöarvojen, s. o. yhteiskunnallisten hyödykkeiden valmistamiseksi. Määrättyihin esineisiin vaikuttaminen, määrätty tarkoituksen mukainen työvälineiden käyttäminen synnyttää määrättyjä tarkoituksenmukaisia tuloksia. Työssä käytää ihminen hyväkseen fyysillisiä ja muita luonnollisia ominaisuuksia. Työn suorittamisen muodot, työtapa jne. saattavat suuresti muuttua eri aikojen kuluessa, riippuen erityisesti työvälineiden kehityksestä. Mutta joka tapauksessa tämä on vain toinen puoli kapitalistisen tuotannon ominaisuuksista. Kapitalistinen tuotanto on erikoisesti yhteiskunnallinen tuotantomuoto sen takia, että tavarat ovat vaihdettavat markkinoilla. Ja siitä johtuu, että tavaratuotannon aikana on tuotantoprosessi aina myöskin arvonmuodostumisprosessi, joka ilmaisee erikoisesti tavaroiden ja tavaraa tuottavien ihmisten määrätyjä yhteiskunnallisia suhteita. Tavaran arvo johtuu työvoiman käyttämisestä sen valmistamiseksi yleensä. Tavaran arvo ei johdu määrätyistä tavaran tai työvoimankulutuksen luonteesta tai ominaisuuksista mutta yleensä työstä.

Nämä kaksi, työprosessi ja arvonmuodostumisprosessi *muodostavat tuotantoprosessin kokonaisuuden* ja sellaisena muodostavat pohjan kapitalistiselle tuotannolle.

Työn suorittamisen teknillinen muoto voi olla samanlainen vaikka sen yhteiskunnallisessa suhteessa, arvonmuodostumisprosessissa, onkin jo tapahtunut huomattava muutos. Ojankaivaja voi olla erilaisissa yhteiskunnallisissa suhteissa yhä tehdessään työtään samoilla teknillisillä välineillä ja samoilla menettelytavoilla. Hän voi olla sekä itsenäinen eläjä, että myöskin kapitalistin palkkatyöläinen. Arvonmuodostumisprosessin muutos on muutos, joka johtuu työn alistamisesta määrättyihin riistonalaisiin yhteiskunnallisiin suhteisiin, pääomatuotannoksi. Pääomatuotanto on tuotantoa juuri etupäässä vain arvojen tuottamiseksi ja sellaisena se perustuu juuri *tuotannon määrättyihin yhteiskunnallisiin* eikä teknillisiin suhteisiin.

Luonnollista on, että pääomatuotanto joka tarkoittaa rikastuttaa kapitalisteja, pääoman omistajia, saattaa aikaan muutoksia tuotannon teknillisessäkin puolessa, mullistuttaa teknillisiä suhteita ja sen kautta luo pohjan uusille työtavoille ja työn suorittajien keskinäisille suhteille.

Mutta näistä teknillisistä muutoksista tai työtavoista ei yksin johdu mitään muutosta työväestön yhteiskunnallisessa toiminnassa eikä nämä teknilliset suhteet riitä valaisemaan tuotannon yhteiskunnallista luonnetta. Marx sanoo: "Yhteiskunnalliset suhteet, joiden alaisena yksilö tuottaa, muuttuvat samalla tavalla ja vaihtelevat tuotantovälineiden ja tuotantovoimien muuttuessa. Tuotantosuhteet kokonaisuudessaan (s. t. s. työprosessin ja arvonmuodostumisprosessin yhtenäisyys) muodostavat sen, mitä tavallisesti kutsutaan yhteiskunnallisiksi suhteiksi ja yhteiskunnaksi. Ne muodostavat yhteiskunnan jollakin määrätyllä, historiallisella kehitysasteella, yhteiskunnan sille ominaisella ja toisista selvään eroitettavalla luonteella".

Ja edelleen: "Tuotannossa ihmiset eivät ole tekemisissä ainoastaan luonnon kanssa. He tuottavat työskentelemällä määrätyllä tavalla yhdessä ja vaihtamalla tehtäviään. Voidakseen tuottaa asettuvat he määrättyihin suhteisiin toisiinsa nähden ja ainoastaan näiden *yhteiskunnallisten suhteiden ja vuorovaikutusten* sisäpuolella tapahtuu suhtautuminen luontoon, tapahtuu tuotanto".

Tuotannon yhteiskunnalliset suhteet, eikä siis koneelliset, tekniilliset eikä työtavoista riippuvat suhteet, ovat ne, jotka määräävät ensinnäkin millä tavalla tuottajat, työntekijät suhtautuvat toisiinsa ja ne määräävät millä tavalla he suhtautuvat tuotantoon sekä myöskin sen millä tavalla he suhtautuvat ysteiskuntaan kokonaisuudessaan. Yhteiskunnallisten suhteiden sisäpuolella tapahtuvat kaikki teknillisetkin muutokset ja ovat ne riippuvaisia näistä suhteista.

Mikä sitte on ilmeisintä tuotannon yhteiskunnallisissa suhteissa? *Riistäminen*, työn alistaminen palkkatyöksi. Se on kapitalistisen yhteiskunnan huomattavin tunnusmerkki. Riistämisestä johtuu, että työläiset elävät samankaltaisissa yhteiskunnallisissa oloissa riippumatta siitä, mitä työtä he tekevät, minkälaisia työvälineitä he käyttävät ja minkälaisten ehtojen alaiseksi he ovat asetetut tuotannossa. Kapitalistisesta riistämisestä johtuu riistettävien luokaksi muodostuminen ja luokkataistelu, joka puolestaan on vipusimena kaikelle sille toiminnalle joka esiintyy työväenliikkeenä ja työläisten yhteiskunnallisina pyrintöinä. Mutta siitä lähemmin seuraavassa.

TYÖNRAATAJIEN UUDET SORTAJAT

Niinä aikoina, jolloin I Internationale kokosi maailman köyhälistöä taisteluun sortajiaan porvaristoa vastaan, oli kaikissa maissa porvaristo lyöttäytyneenä johtamassa työväestöä työväenjärjestöjen nimeä kantavissa seuroissa ja yhdistyksissä. Silloin sopi työnraataja jossakin määrin toimimaan ja seurustelemaan sortajainsa kanssa samoissa järjestöissä, sillä vanha talonpoikaistalouden aikakausi olevine oloineen oli heidät siihen kasvattanut.

Mutta I Internationale, joka kapitalistisen suurtuotannon yhä lisääntyvän kehityksen vaikutuksesta syntyi 1864, muodostui perusolemukseltaan sellaiseksi, etteivät sortajat enää soveltuneet johtamaan sorretuita näissä mainituissa seuroissa ja yhdistyksissä. Joko omasta alotteestaan tai työväestön aktiivisesta painostuksesta johtavat herrat jättivät työväestön omiin järjestöihinsä johtamaan itseään ja taisteluaan.

Tällainen "puhdistus" tapahtui m. m. Suomen työväenliikkeessä sen alkuaikoina, kolmisen vuosikymmentä sitten. Silloin työväestö ryhtyi itse johtamaan taisteluaan porvaristoa vastaan, sosialismia vastustavien johtajaherrojen jäädessä syrmään sen ajan uudemman henjään mustaamaan ja häväisegen elähyttämää työväen joukkoliikettä.

Mutta mustaamisesta ja häväisemisestä huolimatta köyhälistö järjestäytyi mahtavaksi kansainväliseksi taistelujärjestöksi porvaristoa vastaan, jota järjestämistä ja taistelua jatkoi menestyksellä 1889 muodostunut II Internationale siihen asti, kunnes se hajosi johtajien sotaisen ja kiihkoisänmaallisen, imperialisteja kannattavan politiikan vaikutuksesta.

Nyt näistä II Internationalen jätteistä ovat nousseet työnraatajien uudet sortajat aivan samoin kuin I Internationalen jätteistäkin. Nyt nämä revisionistit ja ministerisosialidemokraatit mustaavat ja häiväisevät työväenluokan sitä osaa, joka on jaksanut pitää aatteensa siinä määrin pyhänä, ettei ole käynyt kompromissaamalla myymään itseään ja vallankumouksellista köyhälistöä imperialistisille murhaajille. He, työväen etujen valvojiksi itseään nimittävät "veteraanit", koettavat häväisemisellään tuhota II Internationalen loasta nousseen, aatteilleen uskollisen proletariaatin taistelujärjestön, III Internationalen.

Mutta monien pettymysten kouluuttama työväenluokka ei anna enää luottamustaan sellaisille "johtajille" ja sellaisille "työväenlehdille", jotka halveksivasti puhuvat ja kirjoittavat vallankumouksellisesta köyhälistöstä. Enään ei työväestö voi vaikenemalla kuunnella häväistyksiä oman luokkansa pettureilta, pettureilta, jotka hapuilevat II ja III Internationalen välillä ja koettavat paikata aikansa elänyttä porvarillista järjestelmää reformeillaan ja demokratiallaan sekä kaikessa itsekkäisyydessään kauhistuttavat itseään ja kapitalismin ikeessä kurjistunutta köyhälistöä kaikella, joka vaan on Moskovasta lähtöisin.

Uudet sortajat eivät kuitenkaan onnistu sokaisemaan kärsimyksissä ja kurjuudessa huokailevaa työväenluokkaa, sillä työväestö kaikissa maissa tuntee syvää solidarisuutta kärsimystovereitaan, III Internationalen perusjoukkoa kohtaan.

TYÖVÄENUNIOT

Sisäinen kriisi Canadan suuressa uniossa

Canadan s. s. järjestön äänenkannattaja kirjoittaa O. B. U. sisällä käytävästä keskinäisestä suuntariidasta seuraavaa:

Canadalainen One Big Union (Yksi Suuri Unio), joka synnytystuskissaan taisteli jättiläismäisen Winnipegin suurlakon, johon koko mailman työväestön huomio kiintyi, ja joka magnetismin tavoin veti Canadan suurten raatajalaumain huomion puoleensa St. Johnista Vancouveriin saakka. Tämä Canadan proletariaatin taloudellinen taistelujärjestö, joka näyttäytyi riistetyille palkkaorjalaumoille pelastuksen toivona ja vapauteen johtavana tunnustähtenä, on nyt joutunut ankaran koettelemuksen ja sisäisen kriisin vaihekohtaan — tulikokeeseen, kiirastuleen, jossa sen olemassaolo on kyseessä.

Tämän järjestön syntymävaiheissa liittyivät kaikki Canadan vallassaolijat: tehtailijain liitto, pankkiirit, hallitus ja näiden kaikenlaiset apurit kuristamaan tämän kumouksellisen lapsukaisen heti mailmaan tultuaan. Mutta ne eivät onnistuneet murhayrityksissään. OBU suoriutui tästä ensimäisestä riistäjien sitä vastaan kohdistamasta hyökkäyksestä voittajana, voisipa sanoa: loistavasti. Luokkatunteen läpitunkemat järjestymättömät työläiset riensivät tämän uuden järjestön riveihin suurin joukoin, samoin tekivät sosialistisen tietoisuuden omaavat ammattiunionismin mädännäisyyteen ja sen johtajien petturuuteen kyllästyneet ammattiuniottten jäsenet. Seurauksena oli jäsenmäärän nopea kasvaminen, niin nopea, että muutaman kuukauden ajalla liittyi uuteen järjestöön yli 50,000 jäsentä.

Mutta tuli sitten ensimäinen rivien tarkastus. Ja joukkojen katsauksessa huomattiinkin, etteivät suuret pohjakerrokset, jotka järjestöön olivat liittyneet, voineetkaan omata sitä selvää sosialistista mailmankatsomusta, minkä omasivat ne henkilöt, jotka olivat järjestölle syntysanat lausuneet. Monet olivat liittyneet järjestöön siinä mielessä, että se kykenee heille heti antamaan — vielä parempi jos ilman taisteluita — huomattavia tämänpäiväisiä etuja: 6-tunnin työpäivän, korkean päiväpalkan y. m. hyvää, sanalla sanoen ihanteellisen olotilan. Toiset taasen liittyivät järjestöön saadakseen palvelemaan erinäisiä ryhmäkunnallisia etuja ja periaatteita työväenliikkeessä, ja liittyessään OBU:hun, he tyrkyttivät uudelle järjestölle näitä valmiiksi valettuja kaavojaan, joiden mukaan tämän järjestön tulee kävellä ja askeleensa ottaa —ja ellei se niin tee, on se no good.

Näin syntyi sisäistä riitaa ja erimielisyyttä sekä järjestömuodosta että periaatteista. Järjestömuotokysymys esiintyen pääasiallisemmin OBU:hun kuuluvan Puutavaratyöläisten teollisuusunion johtavien sinesten ja pääjärjestön johtajien välillä. Kun taas periaate- ja menettelytapariita järjestössä olevien marxilaisten sosialististen ja syndikalististen ainesten välillä. Tämän OBU:ssa ilmenevän sisäisen riidan ja erimielisyyden tekee vielä sekavammaksi se, että järjestömuotokysymyksessä on osa marxilaisia syndikalistien kannalla, se on, teollisuuksittain järjestymisen puolella; kun taas päinvastoin sekä marxilaisten että syndikalistien joukossa on n. k. maantieteellisen järjestymisen kannattajia. Tämän järjestökysymyksen rinnalla on sitten vielä vakava periaatteellinen riita, nimittäin kysymys OBU:n suhteesta työväen poliittiseen toimintaan. Tässä kysymyksessä ovat syndikalistit, kuten he kaikkialla ovat "puhtaan ja yksinomaisen taloudellisen" eli n. k. "työmaataistelun" kannalla, joka yksin muka riittää "vähitellen" vapauttamaan työväenluokan ja antamaan heidän käteensä teollisen yhteiskunnan, ilman suurempia taisteluja vallasta kapitalistiluokan kanssa. Kun taas marxilaiset sosialistit käsittävät tällaisen opin olevan pelkkää lapsellista mielikuvitusta, käsittäen työväen poliittisen toiminnan kiertämättömänä välttämättömyytenä.

Järjestömuotokysymys tuli riidanalaiseksi ensi kerran sen johdosta, että Puutavaratyöläisten Port Arthurin piiri erosi teollisuusjärjestöstään, liittyen suoranaisesti paikkakuntansa keskusneuvoston kautta OBU:hun. Puutavaratyöläisten Vancouverin konventsionissa viime heinäkuulla sitten oteltiin ottelu teoll. maantiet. järjestymismuodon välillä, jossa teollisuuksittain järjestymisen puolustajat saivat loistavan voiton. Mutta riita ei kuitenkaan päättynyt tähän. Viime syyskuulla pidetyssä OBU:n yleisessä konventsionissa Port Arthurissa, sai tämä sama riita paljon ikävämmän muodon. Puutavaratyöläisten teollisuusjärjestön 10 edustajaa poistuivat konventsionista sen jälkeen kuin konventsioni oli monien sovittelujen jälkeen kieltänyt hyväksymästä kaikkien puutavaratyöläisten järjestön edustajain valtakirjoja, ainoastaan yksi tämän järjestön edustaja jääden konventsioniin. Puutavaratyöläisten järjestön jäsenistö hyväksyi yleisäänestyksellä edustajainsa menettelyn.

Puutavaratyöläisten järjestön Sudburyn piiri on ottanut lujasti — joskaan ei voida sanoa johdonmukaisesti — osaa näihin molempiin riitakysymyksiin. Eroaminen Puutavaratyöläisten teollisuusunion päämajasta on ollut kiihkeän keskustelun alaisena kaikissa kolmessa konventsionissa mitä tämä piiri on pitänyt sitten viime huhtikuun. Erikoisesti on port arthurilaisten veljesedustajain taholta tyrkytetty tätä kantaa jokaisessa konventsionissa. Ja nyt äsken päättyneessä piirikonventsionissa pääsivät tämän kannan edustajat voitolle.

Sudburyn piirissä ei kuitenkaan ole synnyttänyt järjestömuotoriita niin ikävää vaikutusta kuin on riita periaatteesta. Osa Sudburyn piirin jäsenistöstä on heti alusta alkaen fanaattisesti vihannut kaikkea mikä vähänkään näyttäytyy sosialistiselta. Tämä erikoisesti pitää paikkansa suomalaiseen järjestöön nähden. Suomalaisten lehtikysymyksestä ja taistelusta Suom. Sos. Järjestöä vastaan on tehty piirikonventsionien pääkysymys. Kaikki kysymykset on väkisin ratkaistu näissä kysymyksissä esiintyneitten näkökohtien mukaisesti. On ulotettu suuret tämän maan varsinaiset raatajalaumat, niitten edut ja tarpeet, sekä riidelty hirveästi suomalaisina. Tämä on vaikuttanut haitallisesti ja kyllääntyvästi muunkielisiin työläisiin, niihinkin jotka jo ovat tulleet union vaikutusvallan piiriin.

Viimeinen Sudburyn piirin konventsioni oli juuri kuvaava siinä suhteessa, että vaikkakin tässä maakunnassa ranskalaiset metsätyöläiset muodostavat huomattavan suuren joukon, ei heillä ollut yhtään edustajaa; lukuunottamatta yhtä venäläistä ja yhtä italialaista, olivat kaikki muut edustajat suomalaisia.

Meillä olisi paljon syytä arvostella tämän konventsionin menoa siinä suhteessa, että se haaskasi paljon aikaa juuri suomalaisten keskinäisiin riitakysymyksiin ja sangen vähän itse varsinaiseen tehtäväänsä, nimittäin varsinaisten maan työtätekevien joukkojen mukaan saamiseksi.

Me kuitenkin luotamme, että joukot itse, vieläpä konventsionin edustajatkin, tulevat tarkistamaan menettelytapojaan ja katsomuksiaan. Meidän täytyy nimittäin luottaa siihen, että työväenluokkalaiset ovat kehityskykyisiä, ja että siis vaikka he olisivatkin rehellisiä, että he kokemusten valossa kulkeutuvat yhä selvemmille periaatteille ja osaavat lopulta valita työväenluokkataisteluaseman vaatimat menettelytavat.

Jokaisen työväenluokan järjestön täytyy kulkea vissien erehdysten ja kokemusten lävitse ennen kuin nä löytävät selvän tien. Jos siis me huomaamme OBU:ssakin näitä erehdyksiä, sisäisiä riitoja ja lastentautia, niin emme me saa vetää yksinkertaisesti johtopäätöstä että se olisi kuolemaan tuomittu. Päinvastoin meidän täytyy luottaa, että se työväenluokan joukkotoiminnan ja yhteiskunnallisten olojen vaikutuksen alaisena, kulkeutuu yhä selvemmälle luokkataistelutielle ja muodostuu tärkeäksi osaksi tämän maan ja samalla mailman proletariaatin luokkataisteluliikkeessä.

Ja työväenluokan luokkataistelun perusopeista ja menettelytavoista selvillä olevien ainesten velvollisuus on työskennellä OBU:ssa, saattaakseen sen syvät rivit käsittämään marxilaisuuden periaatteet ja menettelytavat, jotka ovat välttämättömät kulmakivet proletariaatin vapautusliikkeessä. Ja mitä selvemmin OBU:n syvät rivit alkavat nämä periaatteet käsittää, sitä lujemmaksi käy joukkojen keskinäinen solidarisuus ja sikäli häviää pikkumaiset riidat ja sen alkuvaiheissaan potema lastentauti, ja sitä voimakkaammin tämäkin järjestö kykenee edustamaan Canadan raatajaluokkaa sen taistelussa valtiasluokkaa ja riistäjiä vastaan.

Svensen, Ore.

Muistakaa nyt että se niin sanottu naamiotanssi on ensi lauantai-iltana t. k. 29 p. Se seikka on tarkoin otettava huomioon, että nämä huvit on viimeiset tämän kuun aikana. Pukekaa nyt itsenne oikein mukavasti, niin voitte olla niitä jotka saavat sen ensimäisen palkinnon.

Ilmat on jo muuttuneet jonkun verran kuivemmaksi. Mutta nythän kolta onkin jo kevät ja alkavat jo kylvönteot.

Työhommat on huononlaiset näillä seuduilla. Työpaikkoina on etupäässä tukkikämpät, eikä ne ole vielä alkaneet töitä. Kuiskeita kuuluu että työt aletaan maalis- tai huhtikuun aikana. Sittenpähän nähdään.

Oravakorven Oskari.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmottavat Toverissa!

Pakinaa Toverin levityksestä

Ajattelen, että lehtemme asiamiehet, kannattajat ja lukijat, haluavat tietää kuinka heidän levittämänsä valistusvälineen, Toverin, tilaajamäärä nousee tai laskee eri paikkakunnilla.

Selostetaanpa nyt sekin.

Otamme luetteloon kaikki ne paikkakunnat, joissa on tapahtunut nousua ja ne, joissa tilaajamäärä on laskenut kolmella tai useammalla tilauksen katkeamisella tässä vuoden vaihteessa.

Noussut: **Berkeley 36, Portland 19, San Francisco 18, Raymond, Wash., 18, Winlock 18, Rocklin, Calif., 14, Aberdeen 10.**

Nuo tummennetut kymmenellä ja sitä useammalla 'pointilla' edenneet paikkakunnat voidaan lukea ensiluokkaan kuuluviksi tässä todella kunniotettavassa ottelussa.

Rynnistyksessä toisen luokan muodostavat paikkakunnat, joissa on tapahtunut nousu viidestä kymmeneen. Sellaisia paikkakuntia ovat: **Los Angeles 8, Raymond, Calif., 8, Carbonado, Wash., 7, Hanna, Wyo., 7, Rock Springs, Wyo., Fort Bragg, 7, Seattle 7, Kalama, Wash., 7, Sointula, B. C., 6, Hoquiam 6, Modelmine, Wyo.,** (uusi paikka) **6, Delena, Ore.,** (uusi paikka) **6, Readley, Calif., 5, Rochester, Wash., 5, Woodland, Wash., 5.**

Noussut kolmella ja neljällä muodostavat ottelussa kolmannen luokan ja ne ovat: **Cumberland, Wash., 4, Glen Blair, Calif.,** (uusi paikka) **4, Ten Mile River, Calif., 4, Everett, Wash., 3, Kirkland, Wash., 3. Noyo, Calif., 3, Knowles, Calif., 3, Roslyn, Wash., 3.**

Kuten numeroista näette, on Berkeley tällä kertaa lännen **punaisin paikka.** Se meinaa sitä, että siellä tehdään työtä Toverin levittämiseksi sillä tavalla, että ilman liikoja imarteluja sille voidaan nostaa hattua ja sanoa: Hyvin on toimittu, se kelpaa esimerkiksi. Noin toimikaa toisillakin paikkakunnilla, niin pian olemme tuloksissa, joihin kelpaa viitata.

Suomalaiseen asutukseen nähden on kuitenkin kaikista suurin nousu tapahtunut **Rocklinissa.** Toveri **Luoma** on suorittanut tuolla kivikylässä työn, johonka pystyvät vain rintamamiehistä parhaimmat. **Raymondin, Wash.,** tovereiden toiminta ei ole ollut huonoa. Jälkeä se on jättänyt. Kunpa vaan uusi kirjallisuustoimikunta tekisi samoin kuin tähän asti toiminut, niin ei olisi aika kaukana, jolloin Raymond on merkittävä etutilalle kaikkia muita. Raymondilla on tosin vaarallisina kilpailijoina **Portland** ja **San Francisco.** Se mahdollisuus on olemassa, että näillä paikkakunnilla parannetaan jonkunverran levitystyötä, tekemällä se entisestään voimaperäisemmäksi huolellisella säännöstelyllä asiamieskoneistoon kuuluvien kesken, jakaen tarkasti kunkin toimintapiirin noissa kaupungeissa ja sitte jokainen pitää hyvän huolen piiristään. Näin menetellen ei ole epäilystäkään etteivätkö nämä 'maalikylät' sivuuta Raymondia ja kaikki muutkin nyt listalla olevat eri paikkakunnat. Mutta se kysyy luonnollisesti sitkeää ja uupumatonta työtä. Siihen pystyvätkin Portlandin ja Friscon toverit, kunhan terästävät hiemaa tahtoaan.

Winlock. Mikäs se sitte on tämä Winlock, joka työntyy edelle tuhansia suomalaisia käsittävästä Aberdeenistä? Winlock on vain semmoinen kanakontri. Ei osastoa eikä mitään muutakaan työväestön luokkapyrkimyksiä edustavaa seuraa, paitsi juuri muodostumassa oleva Toverin kannatusrengas. Tämänlainen on Winlock. Mutta vaikka se on vain tämänlainen, niin siellä on naisia ja miehiä, joille luokkavalistuksen levittäminen on sittekin sydämen asiana ja he puhuvat tämän lehden puolesta ja ottavat tälle tilauksia. Siksi nousee Toverin tilaajamäärä Winlockissa. Mutta tuossakin kylässä on vielä paljon mahdollisuuksia Toverin levenemiselle ja ne mahdollisuudet on sikäläisten Toverin ystäväin ja kannattajain otettava huomioonsa ja ponnisteltava yhä eteenpäin aina siihen asti kuin jokainen suomalainen farmari ja palkkatyöläinen on tullut Toverin tilaajaksi.

Ennen kuin puhumme **Aberdeenistä mitään,** odotamme sieltä paremmpia tuloksia ja tässä odotuksessamme emme pettynekään.

Toisessa luokassa olevat paikkakunnat, jotka ovat nousussa, ovat kaikki paitsi Raymond, Calif., Kalama, Sointula, B. C. ja Modelmine, sellaisia paikkakuntia, joissa on mahdollisuksia levittää Toveria suurempi määrä kuin mitä noille paikkakunnille nyt vielä tulee.

Ennen kuin puutumme yksityiskohtaisempaan tarkkailuun näistä nyt toiseen luokkaan kuuluvista paikoista, toivotaan sellaisia muutoksia, että etenkin Hanna, Rock Springs, Fort Bragg ja "Loosi" astuisivat jollakin askeleella eteenpäin.

Kolmanteen luokkaan kuuluvista ei myöskään tällä kertaa tarvitse paljoa puhella. Näistä on kaikki toiset paikkakunnat, paitsi Kirkland, siinä määrin jo Toverille vallotettuja, että vain pienet mahdollisuudet on enää tilaajamäärän nousulle.

Kirklandista siihen sijaan on toiveita saada joitakin uusia tilaajia Toverille, sillä sikäläiset asukkaat ovat, mikäli tunnemme, punaisia ja lehti, jota heistä suurin osa vielä tilaa, on käynyt niin keltaiseksi, että se ei enää vastaa heidän rehtiä proletaariluontoansa, vaan tilaavat mieluummin lehden, joka omaa samanmoiset katsomukset kuin he itsekin.

Kolmanteen luokkaan on muutoin astumassa useita toisiakin paikkakuntia, joten, kun ensi kerran luodaan tilanteeseen katsaus, on monta nyt 'kirjoihin' pääsemätöntä paikkakuntaa listalla. Myöskin odotamme, että kaikissa luokissa tulee tapahtumaan siihen mennessä varmaa nousua.

Tilaajamäärä alentunut: Astoria 35, Deep River 6, Kalama 6, Ilwaco 5, Caspar, Calif. 3. Tilaajamäärän alentuminen Astoriassa ihmetyttää lukijoita. Asiassa ei ole kuitenkaan mitään ihmettelyn syytä. Päinvastoin on ihmeteltävä sitä ettei tilaajamäärä ole enempää laskenut.

On huomattava, että Astoriasta on viime kuukausien aikana siirtynyt useita satoja suomalaisia työläisiä muille paikkakunnille. Huutava työttömyys on pannut usean Toverin vanhan kannattajan ja tilaajan muuttamaan paikkakuntaa, lähtemään työn hakuun ja niin ollen on luonnollista, että kun tänä aikana vuodesta ei uusia työläisjoukkoja tilalle tule, niin seuraa siitä välttämättömyydellä tämänlainen tilanne. Mutta vaikkapa näinkin, niin poistuneiden tilat täytyy täyttää sellaisilla tilaajilla, jotka eivät vielä ole ennen olleet lehtemme kannattajia. Ne, jotka asuvat ja toimivat täällä ja joilla on mahdollisuus tilata itselleen omalla paikkakunnallaan ilmestyvä työläisten lehti, heille se on saatava menemään.

Deep Riverillä on myös luisuttu alas. Sitä ei voi selittää kukaan johtuneeksi muusta kuin siitä, että Deep Riverillä ei ole nykyään henkilöitä, jotka kävisivät ottamassa tilauksia ja puhumassa lehtemme puolesta.

Kelso-Mt. Solo täytyy tulla pian sille entiselle kunniakkaalle tilalle, missä se on jo ennen näitä aikoja ollut. Se on: **Toveri jokaisen rehellisen työläisen ja farmarin luettavaksi.** Sikäläiset asioitsijat pitäköot tästä huolen.

Ilwacon suhteen on sanottava, että aleneminen ei siellä johdu asiamiehen velttoudesta, toimensa huolimattomasta hoidosta. Ilwacoon menee Toveria suhteellisesti enempi nyt kuin ennen. Mutta sieltä on kalastuskauden loputtua matkustanut pois lukuisa joukko Toverin vakituisia tilaajia. Kun he saapuvat takasin ja pian he saapuvatkin, silloin me Ilwacoon varmasti näemme menevän enemmän Toveria kuin milloinkaan ennen.

Casparin myllykylän syitä emme tunne. Onko muutettu pois vai mikä vaivaa kun tilaajamäärä on laskenut? Toivomme kuitenkin, että sikäläiset työläiset, jos niitä siellä enää lienee, vastaavat tähän kysymykseen lähettämällä tilauksia niin paljon että jokaisen raatajan kämppään tulee oma lehti.

Että tilaajamäärän nousu ei ole yleensä ollut nopeampi siihen nähden kun Toveri on nyt tunnustettu selvällä tavalla edustavan taistelevan proletariaatin mielialaa ja taisteluja, on luonnollisena syynä ensiztäänkin se, että yli lännen vallitsee huutava työttömyys ja siitä johtuva kurjuus juuri yhteishkunnallisesti valveutuneimman väestön kesken. Kaikki eivät siis voi tilata lehteä, kun ei ole siihen tarvittavia varoja.

Toisena syynä on se, että vain muutamilla paikkakunnilla koko lännen laajalla alueella on miehiä ja naisia, jotka pitävät velvollisuutenaan paikkakunnallaan puhua Toverin puolesta ja ottaa tilaus omalle lehdelleen. Tässä suhteessa täytyy saada aikaan tarmokkaampi toiminta lehtemme levittäjäin kesken ulkona mailmalla kuin myöskin kiinteämpi järjestys asiamiesten ja tilaajain sekä itsensä lehden taholta.

Ollaksemme rehellisiä itsellemme ja asiallemme, on meidän myönnettävä, että tässä suhteessa meillä on paljon korjattavaa molemmin puolin ennen kuin olemme päässeet siihen johon toisissa järjestömme lehdissä on jo vuosia sitten päästy.

Päättääksemme tämän juttelun tällä kertaa tästä asiasta, on teille Toverin asiamiehet, tilaajat ja lukijat tehtävä vielä yksi kysymys: Luulteko te maanantain numerosta sitä tarjousta, joka tehtiin jokaiselle, joka nyt tilaa vuodeksi taikka uudistaa vuodeksi entisen tilauksensa?

Luvattiin nim. antaa lahjaksi $1.00 maksava tietokirja, tämän vuoden Työväen Kalenteri, jokaiselle mainitunlaiselle tilaajalle. Tarjous on avoinna niin kauan kuin näitä Kalentereita riittää. Niitä on vain pienempi määrä myymättä ja ne nyt annetaan tällä tavalla jokaiselle, joka vaan vuodeksi tilaa Toverin. Asiamiehille siitä huolimatta on sama asiamiespalkkio.

Tehkää nyt ryntäys yli linjan ja vallottakaa uusia tilaajia ja lukijoita Toverille. Ei koskaan ennen ole yksikään lehtemme antanut näin edullista tarjousta tilaajille. Nyt vaan on käytettävä tätä tilaisuutta hyväkseen.

Nyt tilatkaa ja ottakaa tilauksia Toverille!

Seuraavassa on pakistava kirjallisuuden levittämisestä.

Kel Bee.